Noci s Andersenem se zúčastnilo přes 95 tisíc dětí **[1]**

Autor:

- ČÁPOVÁ, Mirka [2], HANÁČKOVÁ, Hana [3]

Číslo:

- 2018, ročník 27, číslo 1 [4]

Rubrika:

- Celostátní akce [5]

Klíčová slova:

- děti [6], Noc s Andersenem [7]

Jen málokterá knihovnická akce spojuje tolik nesourodých organizátorů jako Noc s Andersenem [8]. V pátek 23. března 2018 našlo na jeden večer a jednu noc více než 95 000 dětí střechu nad hlavou v minimálně 1 652 řádně registrovaných místech naší planety.

Nocovaly děti v Čechách, na Moravě i ve Slezsku a na Slovensku, v Českých školách bez hranic, českých krajanských spolcích a zahraničních knihovnách i školách; byly mezi nimi účastníci z Polska, Srbska, Chorvatska, Slovinska, Bulharska, USA, Austrálie, Řecka, Velké Británie, Německa, Dánska, Nového Zélandu, Malty, Španělska, Portugalska, Švýcarska, Francie, Itálie, Saúdské Arábie, Ruska i dvacítka dětí v africkém kibucu v Keni.

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[9]
Ze základní školy ve slovinské Jesenici

Při osmnácté pohádkové Noci s Andersenem se nocovalo v knihovnách obecních, místních, městských, vědeckých, krajských, fakultních i farních, např. v Husově knihovně v Říčanech, v plzeňské studijní a vědecké knihovně, v muzejní knihovně v Chebu, v nově zrekonstruovaném oddělení pro děti městské knihovny v Nymburce. Děti z pražské městské knihovny i poboček se nedaly zastrašit mottem Kdo se bojí, nesmí v noci do knihovny. Noční dobrodružství proběhlo v Západočeské univerzitě v Plzni, na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, v pražské Knihovně Jana Palacha, v prostorách Cyrilometodějského gymnázia v Prostějově, v zasedací síni obecního úřadu v Hluboké, uprostřed starobylého kláštera klarisek v Českém Krumlově, v Knihcentru Domu knihy v Ostravě, v Muzeu loutkářských kultur v Chrudimi, na Masarykově náměstí a v Oblastní galerii v Jihlavě, pod kupolí Slezského zemského muzea v Opavě i v muzeu v Čáslavi.

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[10]

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[11]
Z Městské knihovny v Českém Krumlově

Spalo se i ve školách či školních družinách, v domech dětí, dětských domovech v Uherském Ostrohu i ve Smolině. Noc připravilo pro děti Divadlo Waltr, Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě, rodinná centra, krajanské spolky, např. v Athénách, pionýři z Jevišovic, Zborovic, Kopřivnice, dětské oddělení uherskohradišťské nemocnice, jihlavská zoo, zámek Veltrusy, spolky Cetorázek, MAKO, YMCA Neveklov, salesiáni z Jiříkova i Teplic, Yoga Café v Čeladné, Akční mamky Cvrčovice, maminky s dětmi v Psárech a Pecce, Spolek přátel školy v Mysločovicích, hasiči v Kroměříži, Českém Dubu, Červený kříž v Novosedlicích, domácí i soukromé školy atd. Dospělí organizátoři připravili úžasné a kreativní programy pro různý počet dětí – ať už to bylo jen pro pět žáčků jedné domácí školičky či pro více než 500 dětí v Poděbradech, Turnově nebo Mníšku pod Brdy.

Slavnostní fanfáry Trubačů Českého ráje zahájily Noc s Andersenem stejně jako v předchozích letech u historicky prvního stromu Pohádkovníku, který byl zasazen právě před 13 lety u Městské knihovny Antonína Marka v Turnově. Průvod, který přilákal více než 500 návštěvníků, se vydal na pochod směrem do parku, aby byl slavnostně zasazen Strom republiky k významnému výročí samostatného československého státu. Samozřejmě nesměly chybět ani celostátní znělka Noci s Andersenem a slavnostní fanfáry. Ty zněly u sázení lípy jako zmiňovaného Stromu republiky v městském parku. Zaznělo i několik přání: „Přejeme tomuto stromu dlouhý život, ať dobře roste a rádi kolem něj chodíme. Ať nám připomíná, že si máme vážit svobody a pamatovat na minulost. Přejeme si, aby si lidé stromů více vážili a chránili je. Stromy si to zaslouží.“

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[12]

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[13]
Z Městské knihovny Antonína Marka v Turnově

V Městské knihovně Neratovice si děti povídaly o výročí vzniku Československa i o našich symbolech. V Roseči u Jindřichova Hradce zasadili lípu srdčitou, vlajku vyráběly děti v Městské knihovně Týniště nad Orlicí, v Úholičkách a Chrudimi přišly děti v prvorepublikových kostýmech a knihovnu Sedlec u Mikulova navštívil legionář z Československé obce legionářské Brno. „Děti si mohly prohlédnout výstroj a výzbroj legionářů a vyzkoušet si ji. Paní knihovnice pro ně vymyslela trasu kolem největšího rybníka na Moravě, která měla simulovat cestu legionářů od Zborova po Vladivostok…“

Co dělaly rády děti v době, kdy spolu pejsek a kočička hospodařili? Jaké měly hračky a jak vypadaly? Po tom pátraly děti v základní škole v Rosicích v okrese Chrudim. Poslech dlouhá léta nevydávaného příběhu Jak pejsek s kočičkou slavili 28. říjen a ukázky nahrávky hlasu T. G. Masaryka hlásí Luka nad Jihlavou. Výročí vzniku Československa si kapitolou o pejskovi a kočičce připomněli i v Kyjově a Koněprusích. Čtení, soutěžení a luštění k tomuto výročí zaměřili v Říčanech. V pražském centru Filipovka dětem četla spisovatelka Ivona Březinová, děti v Obecní knihovně Jaroměřice potěšila Zuzana Pospíšilová, Věru Kopeckou pozvali do České Skalice, Cyril Podolský zavítal do Návsi. Vzácného hosta – moderátora Václava Žmolíka – přivítali v Prosetíně, Vladimíra Kořena pak v Turnově.

„V pátek 23. března se po celé České republice konala Noc s Andersenem. K naší dánské delegaci se letos přidali i dobrovolníci z dánské firmy Lego. První tým v čele s dánským velvyslancem navštívil Dětský domov Ledce, druhý tým vyrazil číst dětem pohádku do Městské knihovny Kladno. Pro nás všechny to byl opět nezapomenutelný zážitek a už se těšíme na další ročník!“, napsali na svém facebookovém profilu pracovníci Dánského velvyslanectví. A my přidáváme, že videozdravice pana velvyslance Ole Frijs-Madsena zazněla ve stovkách míst stejně jako pozdrav českého velvyslance v Dánsku pana Radka Pecha. Děkujeme!

„Jen jednu důležitou věc jsme nestihli, nebo spíše nemohli uskutečnit, a to zasadit náš první pohádkový strom – Fabularius Anderseni. U nás na Vysočině stále ještě vládne děda Mrazík a půda je hodně promrzlá. Hned, jak se příroda trošičku umoudří, ho slavnostně zasadíme, budou to takové

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

dozvuky Noci s Andersenem. No řekněte, o kom víte, že by si ji takhle nastavil," píší z městyse Luka nad Jihlavou. Pohádkovou lípu zasadí v dubnu také v Miskovicích. Pohádkovník naopak jinde už zasadili, za všechny např. v Obecnej knižnici Nová Dedina či Roseči u Jindřichova Hradce.

„Nezbytné formality byly rychle vyřízeny, když vstoupil sám Josef Čapek. Pověděl dětem, komu bylo vyprávění o pejskovi a kočičce původně určeno a pozval všechny na pohádku," píší z Valašského Meziříčí.

„Vymyslíme skopičinky, ať načechráme kožešinky.
Pak stulíme se do pelíšku a přečteme si hezkou knížku.
Nemusí se nikdo bát,
dnes na zvířátka s panem Čapkem budeme si hrát!
Tak maminkám zamňoukejte, na tatínky zaštěkejte,
ráno pro nás přijďte včas, těšíme se na vás, haf!"
(ze školní družiny Základní školy v Liptále v okrese Vsetín)

Ano, letošním krásným a velkým tématem byla knížka Povídání o pejskovi a kočičce Josefa Čapka. Díky dobříšským kolegyním jsme měli téma posvěceno i od vnučky pana Čapka a ze stovek zpráviček mohli s úžasem sledovat, jak se dalo téma uchopit. A po spočtení konstatujeme, že více než polovina letošních nocležníků zažila program inspirovaný touto krásnou knížkou. „Deti sme stručne oboznámili so životom autora nezabudnuteľných rozprávok, zdoraznili sme, že kniha Povídání o pejskovi a kočičce bola preložená do mnohých jazykov," hlásí Knižnica Ružomberok. Nový příběh pomáhaly panu Čapkovi na starém psacím stroji napsat děti z ostravské pobočky Závodní. Muzeum bratří Čapků v Malých Svatoňovicích navštívili spáči z Obecní knihovny Batňovice a vyslechli si poutavé vyprávění o životě Josefa Čapka. Velmi důstojná oslava narozenin Josefa Čapka se 23. března odehrála za světel lampiónů v Městské knihovně Hořice – oslava, na které se nejen slavilo, ale také se četly jeho básně. O půlnoci se na jevišti secesního divadelního sálu hořické radnice připíjelo na Josefa Čapka i na zdraví všech. Vyzkoušeli jsme si, jak to měl pejsek těžké, když hledal domeček po čichu, napsali z Hradce Králové, pobočky Moravské Předměstí. Procházku proloženou drobnými psími a kočičími úkoly zažily děti z knihovny ve Lnářích, v Proseči děti hledaly ztracené a poházené hračky, u švadleny vychytaly všechny myši, běžely koupit nové mýdlo, pro vodu na mytí podlahy musely jít dokonce dvakrát, protože první hrnec vody pejsek vypil, ozdobily chudou noční košilku. Jedna kočička v Knihovně Vrchy přečetla dětem pohádku, jak si pejsek s kočičkou pekli dort: „Všem se nám sbíhaly sliny, a tak si upekly dort vlastní. V každém receptu chyběla jedna ingredience, ta byla řádně schovaná v dětské knize. O jakou ingredienci šlo, zjistily děti až po vyluštění jejícho názvu v Morseově abecedě. A pak už se sypalo, vážilo, míchalo a peklo." „Věřte nebo ne, dort byl úchvatně vynikající a všichni pěkně mlaskali," pochvalovali si také v Dobšicích. Ve veletinské knihovně byly úkoly pro děti inspirované pejskem a kočičkou: udržet se na prádelní šňůře, resp. na tyčce od smetáku, aby dobře uschlo prádlo, vyčuchat syrečky, opravit dopis děvčatům do Nymburka (to prý byl oříšek). V Městské knihovně Vratimov se přepisoval dopis dětem do Nymburka, nosily se ingredience do dortu po lžičkách; razítka pejska a kočičky za splněné úkoly se sbírala v základní škole ve Chbanech a noční výprava za dobrodružstvím Noční košilky proběhla v Obecní knihovně Chlumany. Mezi nejzábavnější disciplíny ve valašskomeziříčské knihovně patřil hod kostí na cíl a obvazování pejskovy tlapky, mezi náročnější pak látání díry v kalhotách nebo hledání hraček v tajemném boxu. „A co se líbilo nejvíc? Prý všechno, ale pečení dortu zvítězilo. Kočička četla pohádkový recept, pejsek do hrnce přidával opravdické suroviny (byl to hamoun, ale nakonec i ten buřtík tam dal) a všecičko se to smíchalo dohromady a dalo do trouby. Upečený dort jsme za dveře nedali, co kdyby… dortík byl nádherný a dobroučký, prostě pohádkový," napsali z Městské knihovny v Trutnově. A pro všechny spáče složil příznivec Místní lidové knihovny Kostomlaty pod Milešovkou V. Faigl písničku – videoklip O pejskovi a kočičce. Velké obrazy jako Josef Čapek malovali např. v Základní škole Dobřichovice, obrázková galerie bude ve škole noc ještě dlouho připomínat. V Ostravě-Svinově zachránili pana Čapka před ztvarohovatěním.

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[14]
Z Městské knihovny Trutnov

Koncem roku 1938 začaly vycházet kreslené příběhy klubu Rychlých šípů, i jejich 80. výročí jsme si připomněli. Z došlých zpráviček víme, že více než 10 000 dětí a dospělých, stejně jako šesťáci Základní škole Trávníky v Otrokovicích, „vědí, kdo to byl Jindra Hojer, Jarka Metelka, Mirek Dušín, Ryhlonožka a Červenáček. Některým se podařilo i dostat ven ježka z klece“. Protože dětem v Havířově-Podlesí nějaký nezbeda „přihodil do pečícího hrnce i šípy, psí a kočičí chlupy, místo dortu „upekli“ knihu. A ne ledajakou – komiksové Rychlé šípy i se psem Bublinou a Bratrstvem kočičí pracky“. Foglarovkami a lovem bobříků zaměstnala děti Knihovna Jana Drdy v Příbrami. „Třicet odvážných dětí se rozhodlo vyměnit si na jeden večer místo s dobře známými Rychlými šípy a dát se do luštění záhad, které se točily kolem tajuplného hlavolamu Jana Tleskače. V knihovně tak bylo k vidění několik Rychlonožků, Červenáčků, Jarků Metelků, Jindrů Hojerů a také Mirků Dušínů! Akci si nenechal ujít ani tajemný Široko doprovázený Ježkem v kleci v životní velikosti! Do party už nám scházel jen pes Bublina,“ napsali z Městské knihovny Krnov. Na dvoukilometrovou cestu za záhadou hlavolamu se vydaly děti z Letohradu, vlastnoručně uvařily jahodový čaj a bramborový guláš. Noční putování po Stínadlech Jana Tleskače hlásí knihovna Štoky, při hře ztemnělými prachatickými Stínadly na děti čekal ježek v kleci. Děti z Lysic našly Deník Jana Tleskače, objevily kroniku Vontů, svatyni Uctívačů ginga a setkaly se se Širokem. V Rožnově pod Radhoštěm se postava Široka s ježkem v kleci spustila z dvacetimetrové výšky – ne, nebojte se, působivou scénu připravil dětem horolezecký klub Rožnov. Ve Vimperku čtenáři navštívili skautskou klubovnu, zpívali při kytaře, plnili bobříky a nalezli ježka v kleci. Dobrodružství s Jestřábem pro děti z knihovny připravili skauti z Jihlavy a před cestou plnou rozmanitých úkolů si zde připomněli výročí vzniku Foglarových Rychlých šípů. Znojemští spáči se naučili dva uzly a seznámili se s morseovkou. Na výpravu do Stínadel v Moravském Krumlově šel s dětmi i pes Bublina, který asi tušil, že budou opékat buřty. Spáči z Opavy společně s dětmi z Hradce nad Moravicí vyrobili originální klubové vlajky, lovili bobříky, jen bobřík mlčenlivosti jim dal zabrat, protože dnešní děti neumí ani chvíli mlčet. Knihovna Jiřího Mahena

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

v Brně se ocitla v ohrožení a na její záchranu bylo třeba získat ježka v kleci, což se po strastiplném putování Schrattenbachovým palácem dětem nakonec podařilo. Návod na vyjmutí ježka z klece získali ve Vraném nad Vltavou. Hledání pokladu dětem od Velryby z Hradce Králové zkomplikoval Velký Vont. V Židlochovicích Rychlé šípy pomáhaly při pátrání po pokladu Ptačího údolí a děti získaly i pírko správného Židlochováka. Ostravský Dům knihy se proměnil v tajuplnou čtvrť Stínadla a jeho chodby ve starodávné spletité uličky s tmavými průchody, nesčetnými schůdky a záhadnými zákoutími, kde čekaly úkoly, které otestovaly bystrost, chrabrost a důvtip – vše v duchu Rychlých šípů a zásad těchto hochů – poctivosti, spravedlnosti, respektu k mladším i vedoucím. V Knihovně Jana Palacha v Praze na děti čekal úplně jiný úkol: pomocí počítačových manipulací musely Janu Třískovi v roli Velkého Vonta vrátit jeho správný, mužný hlas. V pomalované chodbě pak děti statečně zachraňovaly Jarku Metelku ze spárů Černých jezdců. V Miskovicích plnili bobříka slepoty, napsali pohledy a roznesli je kamarádům, kteří nemohli nocovat s nimi. V Neratovicích Bratrstvo Kočičí pracky ukradlo Tam Tamy a při nočním pátrání se nikdo neztratil, tak i zde mohli hrát Ulčovky. Ve Svitavách si se zámečnickým učněm Rychlonožkou mohli ukovat šperk, s Červenáčkem dopisovali komiks, Jindra Hojer je zkoušel z přírodovědy, Mirek Dušín učil, jak se obaluje knížka, Jarka Metelka pomáhal luštit hlavolamy a závěr vydařeného večera patřil společnému čtení kapitolky Hon na Široka, kdy čtení rafinovaně přerušili v nejnapínavější pasáži a dočítali za svitu baterek. V Ústí nad Orlicí podlehli kouzlu foglarovek úplně všichni natolik, že si chtěli číst až do rána. Krajská knihovna v Pardubicích s dětmi navštívila klubovnu vodních skautů a mluvili se skautkou, jež zažila loučení na táboře, který přerušil v roce 1968 vpád vojsk Varšavské smlouvy. Z hlavního stanu Noci s Andersenem jsme zavolali na mobil opravdovému živému Rychlošípákovi panu Jindrovi Hojerovi a tlumočíme jeho pozdravy dětem. Tajemný hlavolam z Foglarovy knihy potrápil soutěžící z Pusté Polomi, ale nakonec většina skupin správně vyluštila citát: Skutečné přátelství je jako pevné zdraví, stěží si uvědomujeme jeho hodnotu, dokud o něj nepřijdeme.

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[15]

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[16]
Z Knihovny Bedřicha Beneše Buchlovana v Uherském Hradišti

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[17]
Z Městské knihovny Úpice

O putovní Noci knihovnických skautů nám napsala Hanka ze Studené Loučky: „V batozích jsou naskládány spacáky, karimatky, jídlo na tři dny, lékárnička, kompas, mapy, deníky a nemalá touha po dobrodružství. V Uherském Hradišti se skauty místního střediska Psohlavci střílíme z praku, hrajeme lacrosse, chodíme na chůdách nebo lezeme po laně, v knihovně nás zdraví pan Andersen a Rychlé šípy… Naše cesta končí v neděli v přeplněném rychlíku vyšší kvality, kde děti mezi pasažéry ověšenými technologiemi začteni do Rychlých šípů neslyší, že už vystupujeme. Nikdo by nám nevěřil, že se ke skupině dětí na chráněných loukách přírodní rezervace Čertoryje přidal pes na chlup podobný Bublině z Rychlých šípů, fantazie a realita se díky pohádkáři z Dánska příznačně prolnuly.“

Kromě Noci s Adersenem proběhl ve Slavonicích, Vidči a dalších místech také Den s Andersenem, Andersenovo odpoledne v Berouně, jinde jsou pořádány Andersenovy týdny. Z hlášení Základní školy Václava Talicha v Mostě vybíráme: „Celý týden jsme pečlivě poslouchali a četli pohádky od H. Ch. Andersena. Seznámili jsme se s jeho životem, dětstvím, touhami, zálibami i tvorbou. Samotná páteční noc byla nabitá úkoly a pracemi, kde jsme naše poznatky zúročili. Společně, ve dvojicích či skupinách jsme dělali malované čtení, vyplňovali křížovky, při svíčkách v setmělé tělocvičně jsme plnili pohádkový kvíz. Škola v noci je tajemná až strašidelná, v pátek však ožila a my jsme zde byli rádi. Věříme, že to nebylo poslední nocování a těšíme se na téma příštího ročníku. Abychom měli na dlouhou noc dostatek síly, připravili jsme si pod vedením spolužaček z vyšší třídy obložené chlebíky pana Andersena.“

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[18]
Z Městské knihovny Rokycany

Děti v Žirovnici za splnění úkolů získávaly bobříky a speciální peníze, za které si pak nakoupily v Andersenové obchodě. Návštěvu samotného Andersena hlásí Jaroměřice, kde ochotně dětem odpovídal na otázky, popřál dobré usínání a odešel do jiné knihovny. V Řečanech nad Labem měly děti dlouho pochybnosti, zda je navštíví pan Andersen, když je to duch a je mu už tolik let, proto se uložili na podlahu a promítali si na strop mapu hvězdné oblohy, četli Statečného cínového vojáčka. Příběh četli také v Křečkově a v Humpolci si po společně přečtené pohádce kladli i otázku, co asi udělala služka, když našla cínové srdíčko v kamnech, a na závěr dostali papírové srdíčko s úkolem darovat ho někomu důležitému. Z Lysé nad Labem napsali, že existují jiné konce pohádky, ve kterých se cínový vojáček setká se svou tanečnicí. V Hornickém muzeu v Rudolfově v divadelním představení děti zhlédly nejznámější Andersenovy pohádky. „Teplo spacákov a sila rozprávky hriali deti do sobotného rána v Krajskej knižnici Ľ. Štúra vo Zvolene.… a keby Andersen teraz chodil po zemi, isto by si noc vo zvolenskej knižnici nenechal ujsť.“

Z docházejících zpráviček ze zahraničí z České školy bez hranic v Paříži zaznamenáváme celovečerní hru Objevování tajnosti Stínadel, Spolek krajanů a Česká škola v Miláně podle J. Verna nachystali Cestu kolem světa, jako by se domluvili s nocležníky v českém Strážku, kde na stejné téma „postupně prošli Londýnem, Egyptem, Indií, Čínou, Japonskem a Amerikou, setkali se s pirátem, bankovním lupičem a detektivem a plnili různé úkoly“. V České škole bez hranic Wallisellen v Curychu přivítali svátky jara a Velkou noc. Každoročně akci připravují také slovenští přátelé, např. v Dolnom Kubíne vzniklo půlnoční poselství, které vhodili do řeky Oravy, Hornotrianská knižnica nezapomněla na sázení stromku pohádkovníku před knihovnou, na terase zapálili svíčky a tmou putovala modlitba pro Hanse Christiana Andersena.

V mnoha knihovnách si z kapacitních důvodů děti musely ponocování zasloužit (členstvím v knihovně

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

či přečtením knih). Jinde se o noční účast soutěžilo, např. v Lysé nad Labem obrázkem či příběhem o pejskovi a kočičce, pohádka Cínový vojáček pomohla nocujícím dětem v Praze-Kolovratech. V Lokti se malí čtenáři snaží několik měsíců získat pas na cestu do Librínie, v Náchodě zase dostali zájemci znalostní kvíz o Rychlých šípech a na pozvánce píší, že i holkám je vstup povolen.

[19]
Z Městské knihovny Rtyně v Podkrkonoší

Máme obrovskou radost, když čteme, že děti z Městské knihovny R. Zubera v Javorníku společně s malými čtenáři z knihoven v Žulové a Skorošicích navštívily Muzeum Slezského Semmeringu v Horní Lipové. V Týništi nad Sázavou děti napsaly dopisy všem, kteří mají rádi pohádky a po balóncích je poslali do světa. „Kdyby doletěly až k vám, napište…“ Do uherskobrodské knihovny za malými čtenáři přijel Čtenářský klub z Nivnice, v Muzeu Bojkovicka nocovali čtenáři z Bojkovic i Starého Hrozenkova, děti z Dětského domova ve Smolině už tradičně spinkaly ve valašskoklobouckéknihovně a v Městské knihovně Žulová jeli na výlet společně se spáči z knihoven Javorník a Skorošice. „Zahajovalo se on-line skypovým spojením s našimi spoluspáči – dětmi českých krajanů v Daruvaru,“ hlásí Městská knihovna Český Těšín. Alespoň virtuálně byli ve spojení také v Centru pro dětský sluch TamTam – vydali se za dobrodružstvím a nocovali v Praze, Pardubicích a Ostravě. Díky letí za dětmi ve Rtyni v Podkrkonoší a Batňovicích, na dětský hospic v Malejovicích vybraly 1 760 korun.

Ještě přidáme od všeho trochu pro inspiraci na příště:

Boskovická noc byla ve znamení místních historických pověstí a tajemných míst, kdy děti a studenti pedagogické školy vystoupali na radniční věž, prošli židovskou čtvrtí, kde nahlédli i do rituální mikve. Ve slovenském Svite se inspirovali 330. výročím narození Juraje Jánošíka, pojídali pravé strapačky s kyslou kapustou – halušky s kyselým zelím, které jedli jako kdysi z jedné mísy – a popíjeli žinčicu.

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

Na děti v zoologické zahradě v Jihlavě kromě nocování ve spacáku čekala večerní i dopolední procházka zoo, hrátky se zvířátky a vyprávění spisovatelky Pavly Teplé Jonákové.Také děti z Třebíče navštívily zoo – tu pražskou – a po návratu domů se podívaly do hvězdárny. V Letonicích si vytvořili deníky hrdinů, do kterých si budou zapisovat své hrdinské činy, konferenci na téma Lichožroutů a výcvik ve vyhledáváni lichožroutích stop svolali v Městské knihovně v Praze.

[20]

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[21]
Z Knihovny města Plzně

V jáchymovské knihovně malí indiáni vyvolali ducha černého bizona a přivítali indiánským halasem východ slunce. V Jablonném v Podještědí díky Dobrodružství indiána Rychlé Veverky hledali indiánská jména, naučili se pojmenovat indiánské měsíce a poznali horoskopy, dešťovou holí zkusili přivolat déšť, vyrobili amulet v podobě slunce, naučili se Písničku malého indiána, vyluštili úkoly od vzdáleného náčelníka kmene Čechonů Pavla Čecha a objevili poklad s jeho vzkazem. Na indiány si hráli také ve Vyšším Brodě a v Městské knihovně Ostrov se nocovalo ve stylu Divokého západu. Ze slovenské Prievidze víme, že se díky vyprávění entomologa malí čtenáři dozvěděli o cestách po světě za hmyzem a spolu s vícenásobným mistrem v 3D lukostřelbě také stříleli z luku. Pod vedením náčelníka Kašlajícího buvola si děti z Babic vyrobily indiánské oděvy, čelenky a váčky na medicínu, v knihovně hledaly mapu naleziště zlata indiánů, ta je dovedla do Muzea Na Mýtince, kde kromě zlata našly přátelské bledé tváře – místní myslivce, kteří jim vyprávěli o stopách a zvucích zvířat. Také ve Štětí zažili zajímavou besedu s myslivci, osvojili si mysliveckou mluvu, už zde vědí, co jsou tatrček, oboroh, ramlice a od myslivců dostali krásnou knihu Karla Čapka Pudlenka. V Hodoníně hledali strašidla z Atlasu strašidel Daniely Krolupperové. Pro jednu jedinou noc se otevřelo zákulisí Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, kde děti mohly přenocovat ve foyer. Tlupa hobitů se sešla v pobočce Kukleny v Hradci Králové a děti se vydaly na cestu do Středozemí a ráno uspořádali dražbu příbytku pana Bilba Pytlíka. V Českém Krumlově objevili fascinující svět vzniku knih a knihtisku, na jiném spacím místě tohoto města – v knihovně – si podle Devatera pohádek zahráli na detektivy, našli zlodějku a od městské policie získali policejní průkaz. O zajímavostech Helfštýna dětem vyprávěl kastelán hradu v Lipníku nad Bečvou. V Plzni díky spolupráci studijní a vědecké knihovny a Francouzské aliance připravili program výuky cizích jazyků, hlavním hostem byl francouzský komiksový autor Sylvère Jouin, se kterým děti mohly zkusit malovat komiks. Díky knihovně v Týništi nad Orlicí se noc dostala také daleko na východ a zkusili si ji také v Nižním Novgorodě. Pobočka Knihovny města Ostravy Daliborova patřila tajným uličkám v Ostravě, Praze i Tibetu, spáči si mohli vysypat mandalu a kreslit tibetské písmo. Tajemný Tibet objevovali také v Dobříši, děti byly se spoustou úkolů vyslány na cestu do Himalájí, poté se netibetsky pekly buřty, neb jaka se jim sehnat nepodařilo. Pohádkami Václava Čtvrtka byly očarovány děti v Základní škole

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

Janského v Praze 13. Děti z pohádkového města Jičína vystoupaly na Valdickou bránu a pan věžník speciálně pro ně zatroubil na roh. V Předměřicích zazněla pohádka lidového loutkáře Jiřího Polehni O Kašpárkovi a Kalupince. Věděli jste, že i strašidla mají dnes svou e-mailovou adresu? Přesvědčili se o tom čtenáři z Nové Paky, kde se zajímali o Strašidláky a při stezce odvahy je čekalo ohnivé překvapení skřítka Ohnivce. Vědomičtí čtenáři šli v noci hledat kočičí zlato a odnesli si ponaučení, že není všechno zlato, co se třpytí. V Plasích navštívili Peklo, četli si knihu U všech čertů, hledali satanášův poklad, pojídali čertovsky dobré obložené chleby a někteří zkusili i ďábelské tousty, zkrátka šili s nimi všichni čerti. V Červeném Kostelci děti hledaly nástupiště 9 a tři čtvrtě. V Lučenci zahráli pohádku Loktibrada a dověděli se, „ako čítajú nevidiací a slabozrakí“ nejen na Slovensku. V Prešově se nocovalo na třech místech s lidovými zvyky, v Handlové navštívili báňské muzeum, městskou policii a věž kostela. V Kamenickém Šenově objevovali alžbětinské divadlo. Obrázky malých nocležníků budou ve Velkých Pavlovicích vystaveny až do příští pohádkové noci v roce 2019.

Zapeklitou otázku i tentokrát poslal Čtisibrýl Ušatý, správná odpověď byla ukryta v knize Nápady pana Apríla Josefa Koláře. I letos jsme mohli udělit Cenu nočních spáčů v anketě Suk – Čteme všichni neboli Dětský knihomol 2017, kterou získala Ester Stará za knihu Každý bulí nad cibulí.

Ještě pár závěrečných slov:

Z Knižnice Kutina: „Večeras je u našoj knjižnici veselo. Napokon ćerno vidjeti što se dogada u knjižnici kad se ugase svjetla! Noć s Andersenom... Spavanje u knjižnici... Najdulja noć u knjižnici je počela...“

Z rakovnické knihovny: „Při naší cestě jsme potkali asi dvacetiletého mladíka, který venčil svého psa. Díval se na nás a pak se zeptal, jestli spíme v knihovně. A začal dětem vyprávět, jak to bylo úžasné, když v knihovně spal on se svou třídou, která vyhrála strašně náročnou soutěž. Jaké plnili úkoly a co celou noc v knihovně dělali. A jak rád na to vzpomíná. Nám toto vzpomínání udělalo opravdu velikou radost. A přátelé, tyhle vzpomínky byly už jedenáct let staré...“

Šumperští spáči hlásí: „To, že bylo tolik dospělých účastníků, bylo tím, že za námi přišly přespat i „děti“, které na téma Rychlých šípů nocovaly v roce 2007, no a dnes už ve statistice patří do dospělých osob.“

Od hasičů z Českého Dubu: „Moje první andersenovská noc byla v roce 2002 v knihovně, kde jsem pracovala a 35 minut po půlnoci 23. 3. oslavila své dvacáté narozeniny. Od roku 2007 pořádám Andersena s hasiči a v letošním roce jsem s Andersenem oslavila další narozeniny. Dík.“

Obecní knihovna Radslavice píše: „Za okny začínají zpívat první ptáci, budí se nový den, a já se jdu na chvilku natáhnout. Abych také věděla, jak se spí na zemi. Sladký sen a hezký den přeji všem, kteří se snažili ukázat dětem knihovnu jinak.“

Nezbývá než dodat, že další – už devatenáctá – Noc s Andersenem bude v pátek 29. března 2019. Na všechny se těšíme!

Fotografie pocházejí z archivů jednotlivých knihoven.

URL zdroje: https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-1/noci-s-andersenem-se-zucastnilo-pres-95-tisic

Odkazy
[1] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-1/noci-s-andersenem-se-zucastnilo-pres-95-tisic
[2] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/capova-mirka
[3] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/hanackova-hana
[4] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-1
[5] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/rubriky/celostatni-akce

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[6] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/deti
[7] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/noc-s-andersenem
[8] http://www.nocsandersenem.cz/
[9] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova3.jpg
[10] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova1.jpg
[11] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova2.jpg
[12] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova9.jpg
[13] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova10.jpg
[14] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova8.jpg
[15] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova12.jpg
[16] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova11.jpg
[17] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova13.jpg
[18] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova6.jpg
[19] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova7.jpg
[20] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova4.jpg
[21] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/348/hanackova5.jpg

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828